

stanowić Wyższą Szkołę Nauczycielską podległą prorektorowi UAM, ale Poznań nie wykazał zainteresowania, tworzył bowiem WSN u siebie i filię w Szczecinie.

Nierealne okazały się też propozycje tworzenia WSN, a w przyszłości WSP (1973 rok) w Gorzowie Wlkp., co zakładał wspomniany „Program”.

Z kronikarskiego obowiązku odnotujemy jeszcze kilka ważnych dla dziejów uczelni wydarzeń z lat 1967 – 1969. Na ten okres przypadają pierwsze międzynarodowe kontakty z uczelniami technicznymi w Chemnitz (wówczas Karl-Marks-Stadt) i Charkowie. Po wzajemnych wizytach w obu miastach w lipcu 1967 i marcu 1968 roku podpisano pierwszą umowę z uczelnią niemiecką, obejmującą m. in. staże nauczycieli i studentów. W 1968 roku rozpoczęto też wymianę studentów z Charkowem.

W 1968 roku uczelnia podpisała też pierwsze umowy o współpracy z przemysłem. Umowy i porozumienia w tej sprawie zawarto m. in. z „Lumelem” (20.12.1968), „Zgrzeblarkami” (18.10.1969) oraz Zjednoczeniem Przemysłowym Automatyki i Aparatury Pomiarowej „Mera” w Warszawie. Podjęto też współpracę z Hutą „Głogów”, „Elterną” Świebodzin i Zjednoczeniem Budownictwa w Zielonej Górze.

Ujednolicenie wyższego szkolnictwa technicznego

U progu roku akademickiego 1969/70 weszły w życie nowe regulacje ustawowe dotyczące wyższego szkolnictwa technicznego, odczytane jako likwidacja podziału uczelni na akademickie i zawodowe. Proces wtedy rozpoczęty, zakończył się w 1973 roku nadaniem tytułu magistra inżyniera absolwentom wyższych szkół inżynierskich. Zrównano przede wszystkim stanowiska nauczycielskie w obu typach szkół, znosząc stanowiska lektorów, a wprowadzając stanowiska adiunktów, starszych asystentów i asystentów. Według nowej nomenklatury w uczelni pracowało na pełnym etacie w dniu 1 października 1969 roku 8 docentów, 22 st. wykładowców (w tym 14 ze stopniem doktora), 12 wykładowców, 26 st. asystentów, 9 asystentów i 7 innych (lektorzy języków obcych, nauczyciele wf i przedmiotów obronnych). Ponadto zatrudniono jeszcze 36 pracowników inżynieryjno-technicznych i 5 bibliotekarzy. W administracji uczelni pracowały 22 osoby i w obsłudze 36.

W miejsce Rady Uczelni utworzono Senat (16 osób), w którym jednak nie było jeszcze studentów. Zapraszani byli tylko na posiedzenia przewodniczący ZMS i ZSP.

Reliktem po wcześniejszej strukturze pozostały jeszcze zespoły dydaktyczne zamiast zakładów.

W maju 1968 roku Ministerstwo utworzyło na uczelni etat prorektora, którym został dotychczasowy pełnomocnik rektora do spraw nauki doc. dr inż. Janusz Olejniczak, który pełnił tę funkcję do chwili wyjazdu do USA w 1972 roku. W 1969 roku przestał funkcjonować pełnomocnik rektora do spraw nauczania (był nim od 1965 r. doc. dr H. Szczegóła), a sprawy będące w jego gestii przejął prorektor.

Rok 1969 przyniósł także zmianę nazwy uczelni. Rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 26 września 1969 roku uczelnia otrzymała imię Jurija Gagarina. Była to inicjatywa KW PZPR podjęta przez wicepremiera Piotra Jaroszewicza, który był posłem z Ziemi Lubuskiej. Inicjatorzy tej nazwy widzieli w tym akcie politycznym pewną szansę dla współpracy uczelni z instytutami technicznymi w ZSRR, wymianę pracowników i studentów i większy dostęp do radzieckiej myśli technicznej. Wydaje się, że te możliwości nie zostały w pełni wykorzystane. Uroczyste nadanie imienia odbyło się 22 listopada 1969 roku w obecności wicepremiera, ambasadora ZSRR, Ministra i innych gości. Wzruszający list nadesłała wdowa po pierwszym kosmonaucie.

Po 1989 roku po cichu skreślono z nazwy uczelni patrona i usunięto wszelkie rzeźby i tablice upamiętniające postać Gagarina w uczelni. Wydaje się, że ta postać obrzydzona nieco przez nachalną propagandę pozostała jednak w historii techniki i podboju kosmosu i nie ma aż takiej potrzeby, by wstydzić się przelotnego „flirtu” pierwszego kosmonauty z uczelnią. Na pewno korzystne były kontakty studentów i pracowników przez blisko 20 lat, w okresie obchodów „Dnia Kosmonauty” z profesorami biorącymi udział w badaniach kosmosu jak i z samymi kosmonautami, który z tej okazji odwiedzali uczelnię. Przez wiele lat aktywnie działało na uczelni Polskie Towarzystwo Astronautyczne oraz studenckie koło naukowe miłośników astronautyki (liczne konferencje i wystawy). Wielu pracowników miało też łatwiejszy dostęp do radzieckich laboratoriów i staży naukowych.

Uniwersyteckie Koncerty Kameralne „ARS LONGA”

POŻEGNANIE KARNAWAŁU

24 lutego br. w Auli Uniwersyteckiej odbył się pierwszy w tym sezonie koncert z cyklu Uniwersyteckich Koncertów Kameralnych ARS LONGA. W wieczorne zatytułowanym „Pożegnanie karnawału” (koncert odbywał się w „ostatki”) wystąpili: Bogumiła Tarasiewicz (mezzosopran), Wielkopolska Caledonian Pipe Band (Przemysław Wawrzyniak - dudy szkockie, bodhran, flażolet; Wojciech Jurgiel - akordeon, Jacek Chruszcz - instrumenty perkusyjne), Quodlibet Orchestra (Roman Burak - I skrzypce, Krzysztof Kowalik - II skrzypce, Rafał Ciesielski - klarinet, Sebastian Cieśliński - fortepian, Andrzej Iwanowski - kontrabas, Waldemar Franczyk - instrumenty perkusyjne). Gospodarzem koncertu był Alfred Paszak. Organizatorami koncertu byli: Centrum Informacji i Promocji Uniwersytetu Zielonogórskiego oraz Lubuskie Biuro Koncertowe.

Karnawał jest tradycyjną okazją do niemalże obowiązkowej zabawy i radości, a na pewno po prostu nie wypada nie pożegnać końca karnawału! Na szczęście są różne formy tej zabawy: może to być młodzieżowa impreza dyskotekowa, z potężną dawką dźwięków, które jakoś mi trudno określić muzyką. Może to być zabawa taneczna w wesolej atmosferze, czasem nawet organizowane są zabawy nazywane balami, może to też być kolorowy, fascynujący tajemnicą korowód karnawałowy w Wenecji, a można też pożegnać karnawał koncertem. Tę formę pożegnania karnawału 2004 roku wybrałam, a wraz ze mną wielu melomanów. We wtorkowy wieczór 24 lutego przyjęliśmy zaproszenie Rektora Uniwersytetu Zielonogórskiego oraz Lubuskiego Biura Koncertowego do wspólnej zabawy w auli Uniwersytetu, wypełniając ją po brzegi. ▶

Koncertowa publiczność

Spotkanie rozpoczął „najmądrzejszy, najprzystojniejszy i z najzgrabniejszymi nogami” konferansjer Alfred Paszak zapraszając nas nad piękny, modry Dunaj. Dźwięki klasycznego walca Johanna Straussa–syna natychmiast wprowadzają właściwy, karnawałowy nastrój, wydaje mi się, że ubywa mi lat, wagi i naprawdę nieważne, że ten Dunaj wcale nie jest taki modry, że przecież tego walca słyszałam wiele razy. Meloman to takie zwierzę, które najchętniej słucha tego, co już słyszał i pokochał. Zespół kameralistów *Quodlibet Orchestra* gra z radością, która udziela się widzom, stwarzając nastrój dobrej, karnawałowej zabawy.

W tej atmosferze na scenie pojawia się w pięknej kreacji Bogumiła Tarasiewicz, aby na chwilę stać się Adela, potem Eurydyką wyprowadzaną z Hadesu przez natchnionego Orfeusza, oboje świętują powrót do świata żywych brawurowo zatańczonym kankanem! Po chwili chce przełamać całą noc jako Eliza... Jednak najpiękniej brzmi jej mezzosopran w hiszpańskiej pieśni - *Besame mucho!*

Karnawałowy nastrój podnoszą popisy zespołu Wielkopolska Caledonian Pipe Band. Donośne dźwięki dud współgrające z akordeonem i instrumentami perkusyjnymi sprawiają widzom wiele radości. Zabawa sięga zenitu, kiedy członkowie zespołu *Quodlibet Orchestra* wchodzi na estradę w szkockich kiltach. Jak się okazało, nie tak łatwo z gracją usiąść w spódnicy na krześle! Wieczór kończy tradycyjny *Marsz Radetzky'ego* Johanna Straussa–ojca, wykonany wspólnie z rozbawioną publicznością.

Dwie godziny minęły jak chwila. Żal, że to już za nami, ale zawsze jest nadzieja na kolejne spotkania, nie tylko z okazji pożegnania karnawału.

Dziękuję wszystkim artystom za radość, za podzielenie się z nami swoim talentem i wirtuozerią! Dziękuję za przywołanie ducha romantycznej przygody na karnawałowym balu!

Jadwiga Korcz-Dziadosz
Uniwersytet Trzeciego Wieku

Wolontariat studencki „Studenci z klasą”

Program Wolontariat studencki realizowany jest od stycznia 2004 roku w miasteczkach i wsiach w ramach „Akademii Szkoły z klasą”. Jego zadaniem jest wzbogacenie i rozszerzenie oferty edukacyjnej szkół podstawowych i gimnazjów. Nasz program realizujemy w oparciu o działalność społeczną, wiedzę i zaangażowanie studentów.

Działalność wolontarystyczna studentów pomaga uczniom poznać nieznaną im horyzonty, polubić naukę, zorganizować czas wolny, rozwijać zainteresowania.

Zapraszamy wszystkich chętnych do udziału w programie. Podzielcie się z uczniami wiedzą i pasją. Możecie poprowadzić zajęcia weekendowe, wakacyjne, najlepiej - w miasteczkach i na wsiach, gdzie dostęp do nauki i kultury jest trudniejszy. Możecie także poprowadzić zajęcia popołudniowe w szkołach z waszego miasta.

Zajęcia mogą dotyczyć różnych tematów i zainteresowań np.: tajemnic nieba, śladów przeszłości. Mogą być to kursy szybkiego czytania, kółka poetyckie, warsztaty dziennikarskie (wspólne wydawanie gazetki w formie tradycyjnej lub Internecie), kółka muzyczne, młodych przyrodników, chemików, meteorologów, kursy tańca nowoczesnego lub towarzyskiego, „języka obcego inaczej” (zbiorowe tłumaczenie literatury lub filmu) oraz wiele, wiele innych. Opowiedzcie dzieciom o tym, co to jest architektura gotycka, teoria powstania kosmosu. Wyjdźcie poza formę wykładu: zaproponujcie warsztaty, pracę w grupie, kółko teatralne, plener.

Nasz program poparła Konferencja Rektorów, chęć współpracy zgłosiło sporo ośrodków. Ale skala tego edukacyjnego ruchu zależy głównie od Was-studentów. Czy potraficie zorganizować się na uczelni i przygotować dobrą ofertę? Czy starczy wam czasu i zapamiętania? Czy uwierzycie, że to będzie fajne doświadczenie?

W ramach programu opłacimy przejazdy grup studenckich (wolontariuszy) - do 150 km w przypadku projektów weekendowych i popołudniowych. W czasie wakacji możecie jechać do szkół w całej Polsce. Ubezpieczymy również wszystkich wolontariuszy od odpowiedzialności cywilnej i nieszczęśliwych wypadków.

Program „Studenci z klasą” jest organizowany przez Centrum Edukacji Obywatelskiej, Centrum Wolontariatu, Gazetę Wyborczą oraz Polsko-Amerykańską Fundację Wolności.

Szczegółowe informacje znajdziecie na stronach: www.wolontariat.edu.pl oraz www.gazeta.pl/studen-cizklasa. Zgłaszać się można przez zarejestrowanie w serwisie dostępnym z tych stron.

Macie dodatkowe pytania? Skontaktujcie się z nami: e-mail: studencizklasa@agora.pl. Czekamy też na telefony. Bezpłatna infolinia 0 800 444 131 (codziennie od godz. 10 do 15).